

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๙ /๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือลาออกจากผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์

: นางสาวลัดดาวารณ์ [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงหัวหน้า กกลุ่มงานให้บริการ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือตอบรับยืนยันการสอบถามนายจ้างจากสำนักงานประกันสังคม จังหวัดฉะเชิงเทรา

๒. หนังสือลาออกจากผู้อุทธรณ์

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/๑๕๘๘๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นการรายงานข้อเท็จจริงของ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่ได้รับจากนายจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารทางราชการที่อยู่ ในความครอบครองดูแลของหน่วยงานของรัฐ หากเปิดเผยอาจเสียหายต่อนายจ้างผู้ให้ข้อมูล จึง ไม่สามารถเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) ประกอบกับเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัย ของนายจ้างจะพึงสนใจไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

ผู้อุทธรณ์เมื่อหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ตั้งก่อสำรา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นลูกจ้างของบริษัท [REDACTED]

[REDACTED] จำกัด เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ นายจ้างได้นำออกเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ และให้ผู้อุทธรณ์ยื่นใบลาออกจากในวันเดียวกัน โดยอ้างว่าเพื่อรักษาประวัติผู้อุทธรณ์ทั้งได้มีการข่มขู่ผู้อุทธรณ์ให้ยื่นใบลาออกจากต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้ไปเขียนทะเบียนทางานและยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานที่สำนักจัดหางานกรุงเทพเขตพื้นที่ ๘ โดยให้เหตุผลในการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างจากนายจ้างรายสุดท้ายว่าถูกเลิกจ้าง สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ได้ตรวจสอบข้อมูลจากฐานะเบียนผู้ประกันตนของสำนักงานประกันสังคมพบว่า ผู้อุทธรณ์เคยทำงานเป็นลูกจ้างของบริษัท [REDACTED] จำกัด และสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยนายจ้างให้เหตุผลการเลิกจ้างว่าลูกจ้างลาออกเมื่อพบว่าข้อมูลการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างแตกต่างกัน สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปพบเพื่อขอทราบข้อเท็จจริง

ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์แจ้งต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ว่า นายจ้างเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ โดยจ่ายค่าชดเชยให้พร้อมกับนำสำเนาหลักฐานการจ่ายค่าจ้างและค่าชดเชยไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงมีหนังสือที่ รง ๐๖๒๒/๖๖๓๔ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงประกันสังคมจังหวัดฉะเชิงเทราขอความร่วมมือตรวจสอบสาเหตุการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างของผู้อุทธรณ์และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดฉะเชิงเทราเมื่อหนังสือที่ ฉช ๐๐๒๔/๕๓๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใบลาออกจากนายจ้างจริงพร้อมแนบสำเนาหลักฐานใบลาออกจากของผู้อุทธรณ์ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ได้มีหนังสือที่ รง ๐๖๒๒/ปย ๒๓๖๐๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งสิทธิการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามฐานข้อมูลที่ปรากฏโดยจ่ายเป็นกรณีลาออกจากว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีว่างงานจำนวน ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวนเงินวันละ ๑๕๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

คำวินิจฉัยที่ สค ๕๗๙/๒๕๕๐

หน้า ๓ ใน ๕ หน้า

๑. หนังสือตอบยืนยันการสอบถามนายจ้างจากสำนักงานประกันสังคม
จังหวัดฉะเชิงเทรา

๒. หนังสือถ�าอกของผู้อุทธรณ์

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ที่ไม่เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการฟ้องร้องที่ศาลแรงงานภาค ๒ ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือถ�าอกของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้แก่นายจ้าง อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยนายจ้างได้มอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ การเปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม แต่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ เปิดเผยหนังสือถ�าอกของผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีค่าปรับอยู่ด้วยให้แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะกรรมการที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

คำวินิจฉัยที่ สค ๓๗๙/๒๕๕๐ หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาควีรตัน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายชีกหาญ โตมรสักดิ์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐